

HERGÉ'NİN KARAKTERLERİNE DAYANDIRILMIŞTIR

REVİTİ
BALONLAMA

SCANFAN

SİNEMA FİLMİNİN KİTABI

TENTEN *ve* ALTIN POST

METHUEN

25 KURUCUSU AIL HAKI
Başbakan Ordu'daki teklifleri için "Bunlar eski sergüştâçler tarafından yapılıyor. 17'erle 22'şer Subatçılarını bir kısmı da olaylarla uğuldir" dedi

İNÖNÜ SON OLAYLARA DAİR İZAHAT VERDİ

Benim gördüğüm Ordu içinde küçük rüblen bumbaylar ile geçirilirse üst kademe beratalar alur gibi sergüzeçti bir fikir var,

Başbakan
"Endine edecek bir durum yoktur," dedi

ANCARAL 2002

Milliyet'in
KÖY OKULLARINA
YAKIN KAMPANYASI
...okullar

Alın Genel'in emeklilik kararı iptal ediliyor

Grev kan kabul ed

[illegible]

«Tenten
İstanbul'da» dan
bir sahne...

**TENTEN
İSTANBUL'DA (★)**
•Tintin, El...

"Tintin Et Le Mystère de la Toison d'Or" — Jean Jacques Vienne
 Idaresind çevirmisi renkli bir
 Alliance d'Production Cinéma-
 tographique Union Cinématogra-
 phique (Fransız) prodüksiyonu.
 Oynayanlar: Charles Wilson, Char-
 les Vanel, Dario Moreno, Char-
 les Uzi Cruz. Senaryo: André Barret,
 LALE ve MARMARA'da.
 ELEVLİYON

TELEVIZYONDAN sinemaya geçen 'Yeni Dalgı' televizyonlarında Jacques Vigne *Fransa'nın en popüler resmî romanını* perdesi nakletmek istemiş. 'Tenten' gibi çocukluk çağındaki muazzam okuyucu kitleleri tarafından yıllarca zevk ve heyecanla takip edilmiş, başı sonu olmayan

Makarios Türklerle anlaşma yolunda

Concubina, Dr. M. W. de Vries
Fakultet van Geneeskunde
Amsterdam 1919

TINTIN

et
le
mystère
de

27.04.1963, Milliyet, Sayfa 6

**İstanbul'da
çevrilmiş
bir Fransız filmi**

Unlu bir resimli roman olan "Tenten'in serüvenleri",nden
alınan film, beyaz perdede, dergilerdeki kadar ilgi çekici değil

bir...yüz perdede, dergilerde
çuklahtık bir film senaryosu çıkar-
dık... 'Tenten'in hangi serüveninin
dışında değil, daha sinematografik ol-
mak için değil, edilebilirlik için. Se-
rükalarının André Baret 'Tenten' ve
ve Türkiye'de geçen serüvenlerini
perdede canlandırmak istedik. Güzel
manzaralar içinde cereyan eden co-
senaryosu Hergé'nin romanından ha-
ninin romanı hatırlık bir tefrika olma-
ramalı ve Anl sürprizlerine serivene
Oysa film senaryosu gayet mono-
ton. Vienne'nin baştan savma zevk-
siz renkleri bizim için var...
ek, basit bir film...

HERGÉ'NİN KARAKTERLERİNE DAYANDIRILMIŞTIR

TENTEN *ve* ALTIN POST

André Barret ve **Rémo Forlani**'nin

yazdıkları senaryodan

Leslie Lonsdale-Cooper ve Michael Turner

tarafından tercüme edilip uyarlanmıştır

METHUEN & CO LTD

11 New Fetter Lane · London EC4

TINTIN ET LE MYSTERE DE LA TOISON D'OR

Senaryosunu André Barret'nin yazdığı, Jean-Jacques Vierende'nin yönettiği bir filmidir. Jean-Pierre Talbot (Tenten) ve Georges Wilson'un (Kaptan Haddock) oynadıkları, senaryo, uyarlama ve diyaloglarını André Barret ve Rémo Forlani'nin birlikte yazdıkları filmin müziklerini André Popp bestelemiş, dağıtımını Pathé Konsorsiyumu üstlenmiştir. Kitabın tasarımını Francis Boucrot yapmıştır.

1 • 2

Kitap ilk defa *Tintin et le mystère de la Toison d'Or* adıyla Fransızca yayımlandı. © Casterman 1962. İngilizce metin © 1965 Methuen & Co Ltd

Büyük Britanya'da ilk kez 1965 yılında yayımlandı.

1966'da yeni baskısı yapıldı.

Katalog Numarası 02/9340

Basıldığı yer Casterman S.S., Tournai, Belçika

Her şey bir mektupla başladı. Boncuk ve ben Mulensar Şatosu'nda Kaptan Haddock ve Profesör Turnösol'le birlikte tatil yapıyorduk. Dünyada olup bitenlerle hiç ilgilenmiyorduk - ta ki postacı gelinceye kadar.

"Bana bir mektup mu?" dedi Kaptan. "İstanbul'dan ha?". Mektubu okurken yüzünü gördüm. "Kötü haber mi?" diye sordum.

"Paparanic ölmüş" diye mırıldandı. "Aynı gemide çalıştığımız eski bir denizci arkadaşım Themistocles Paparanic. Onu yıllar öncesinden tanıyordum. Sumatra açıklarında hayatını kurtarmıştım. Hay bin lomboz, o artık yok."

"Kaptan arkasını döndü ve burnunu sildi. Mektuba tekrar baktı. Hay bin fırtına, Tenten! Ben şimdi ne yapacağım? Bana gemisini, *Toison d'Or*'u bırakmış."

"*Altın Post*", dedim. "Ne yazık ki çok geç geldi. Tam da senin emekli olmaya karar verdiğin bir zamanda."

"Ve şimdi fikrimi değiştirecek değilim!" Kaptan ayak diretiyordu. "Artık benim için serüven yok, dünyanın dört bir tarafında koşuşturmak yok. Ama yine de..." Tereddüt içindeydi. "Hayır! Kararlı duracağım. Hayır dedimse bu hayır demektir!"

Ertesi gün İstanbul'a vardık: Boncuk, Kaptan ve ben. Türkiye'nin bu kadim başkentini ikiye bölen su yolu Altın Boynuz'u bir feribotla geçerken şehri ilk defa görme fırsatımız oldu.

Cuthbert Turnösol memlekette kaldı. İnاتçı profesörümüz aylardır ve aylardır son projesi üzerinde çalışmaktaydı: devrim niteliğinde gücü olan bir motor yakıtı. Hiçbir şey onu bu niyetinden vazgeçiremezdi. Sonunda Kaptan patladı, tabii yakıt da, fakat profesör yılmayıp çalışmalarını sürdürdü. Artık başarının eşiğine gelmiş durumda. Turnösol'den tek alabildiğimiz, Atina'da bize katılabileceği sözünü vermesi oldu. Çünkü planımız Kaptan'ın muhteşem gemisi *Altın Post*'la Akdeniz'de bir gezinti yapmaktır.

"Geminin neye benzediğini hayal edebiliyorum," dedi. "katıksız, gösterişli bir safran. Papanaric geminin iyisinden anlardı."

Son derece üzgündü.

Ben bile *Altın Post*'un bir antika olduğunu görebiliyordum. Gövdesi yer yer paslanmış ve ahşap döşemeleri aşikar bir şekilde çürümüştü. Papanaric'in avukatı bizi doğrudan gemiye götürdü.

Kir pas içindeki kamarayı gördükten ve ucuz halılarla dolu ambara bir göz attıktan sonra Kaptan Haddock'un hayalleri uçup gitti.

Kendisini karaya attı. "Milyonlarca batık gemi adına!" diye homurdandı, bu kokuşmuş eski tekneye on para bile vermezdim!" İşte bu sırada o yabancı ortaya çıktı: iyi giyimli, kendinden emin ve az sonra keşfedeceğimiz gibi, cömertti. Bir reverans yaptı.

"Kendimi tanıtmama izin verin. Anton Karabine, Karexport'un başkanım. Hemen sadede geleceğim. *Toison d'Or* ya da *Altın Post*'la ilgileniyorum. Onun için size £25.000 verebilirim. Dilerseniz buna zengin bir adamın hevesi diyebilirsiniz. O geminin benim için duygusal bir değeri var. Gördüğünüz gibi "Themistocles benim en eski arkadaşım...Eminim anlayacaksınız."

Kaptan'ın gözleri gevşedi. "Tabii," dedi "Tabii...£25.000 mi dediniz?"

Ben pek ikna olmamıştım. Her şey haddinden çok pürüzsüzdü.

"Üzerinde bir kez daha düşünelim," dedim. "Size haber veririm."

Karabine'nin tavırları birden değişti. "Peki, oldu. Sesinde tehlikeli bir keskinlik vardı. "İşte benim kartım. Eminim mantıklı davranırsınız ve teklifimi kabul edersiniz."

Hiç zaman kaybetmiyordu.

Birkaç saat sonra deniz kenarındaki bir kafede otuyorduk ve Kaptan piposunu bir kenara koymuş, nargileyi deniyordu. Bir de baktık ki, onu telefona çağırıyorlar.

"Haddok efendi?". Telefondaki ses tanıdık değildi. "Size dostça bir tavsiyede bulunayım. *Altın Pos*'u satın. Eminim bir tatsızlık çıkmasını istemezsiniz, öyle değil mi?"

Kaptan öfkeden deliye dönmüştü. "Bin milyar kere bin lomboz," diye kükredi. "Beni tehdit etmek ha, öyle mi? Gemi benim gemim ve onunla ne istersem onu yaparım!" Yumruğunu nargileye vurdu.

Nargileden sular fışkırırken onun ağızından çıkan sözler de daha renkli bir hale gelmişti. Tam sucuk gibi ıslanmışken nazik bir Türk yardımına gelmesin mi? Elinde peçeteyle koşup önce nargileden fışkıran suyu kontrol altına aldı ve sonra da sınısıklam olmuş Kaptan'ı kurulumaya başladı.

"Ben Bay Malik." Diye gülümsedi. "Hizmetinizde olmaktan mutluyum. Görüyorum ki güzel şehrimize yabancısınız."

Aradan birkaç dakika geçmemişti ki yeni dostumuz bütün bir öğleden sonrasını bizim rehberliğimizi yapmaya tahsis etti. Kulağa çok büyüleyici geliyordu: İstanbul'un tüm o harikaları, boğaz gezintileri, eski şehrin görülmeye değer dar sokakları, zarif Mavi Cami....Yola çıkmak için sabırsızlanıyorduk.

Bay Malik hayranlık uyandıran bir rehberdi. Şehrin her karışını ezbere biliyordu.

Mavi Cami'yi ziyaret ettik, sonra da bir çift muhteşem vazo satın aldık. O kaza meydana geldiğinde, Kaptan yokuş yukarı çıkan dar bir sokakta bizi birkaç adım geriden takip ediyor ve iyi bir alışveriş yaptığı için kendini tebrik etmekle meşguldü.

Gök gürültüsünü andıran bir ses duyuldu, devasa boyutlarda bir fıçı yokuştan aşağıya yuvarlanıyordu. "Kaptan, Kaptan," diye bağırardım "Dikkat et!" Kendini kenara attı ve fıçı onu kılpayı ıskaladı. Her şey saniyeler içinde olup bitmişti.

Buna bir anlam veremedik. Fıçı bir yük arabasının üstünden düşmüş olabilir miydi? Yokuşun tepesine baktım, yol bomboştı.

Kaptan dik dik baktı. "Hayatımda ilk kez bir fıçıdan korktum!" diye homurdandı.

Bay Malik dehşete düşmüştü, ama gerçekten dehşete düşmüştü. Bu olayı telafi etmeye dünden hazırdı, bizi alel acele tarihi bir Osmanlı kalesi olan Galata Kulesi'ne çıkardı.

"Burası gezinin en heyecanlı bölümü." Büyük bir şevkle habire konuşuyordu. "En tepeye iki yüz elli merdivenle çıkılıyor, fakat manzara eşsizdir. Tarih ayaklarınızın altında yatıyor: Bizans... Konstantinople... İstanbul..."

Kaptan ve ben önden gidip kaleye girdik. Saniyeler sonra paslı menşelerin gıcırısını işittik ve ağır kapı arkamızdan kapandı. Her taraf zifiri karanlıktı. "Kahretsin..." diye söylenmeye başladı Kaptan, ve bir kibrit yaktı.

Aramızdan geçip giden bir kurşunun vızıltısı duyuldu. Tuzağa düşmüştük.

"Merdivenlere," diye bağırdım, "Bu bizim tek şansımız!". Basamakları ikişer ikişer atlayarak kıvrılarak devam eden merdivenlerden yarışırcasına çıkmaya başladık. Kaptan uflayıp pufalayarak kulenin üst platformunda Boncuk'a ve bana yetiştii. Malik haklıydı: Boğaziçi ayaklarımızın altında uzanıyordu ve manzara muhteşemdi. Ama gezintimiz sona ermiş bulunuyordu.

"Herkes mevzilere!" diye gürledi Kaptan. "Gemiye borda yapanları geri püskürtmeye hazırlanın!" O antika top güllerini dar merdivenlerden aşağı doğru yuvarlarken, ben de bir kaçış yolu bulmaya çalışıyordum. Zeminden otuz metre yukarıdaydık. Görebildiğim kadarıyla tek umudumuz kulenin en tepesinden zemine kadar uzanan yıldırım paratoneriydi. Kaptan borda ateşine devam ederken ben de korkulukları aşarak uzun ve baş döndürücü bir inişe başlamıştım.

Cana yakın rehberimiz kapının dışında bir aşağı bir yukarı gidip geliyor, keyifle sigarasını tütütürüyordu. Benim gökten aşağı düşeceğimi hiç beklemiyordu.

Malik kavgaya etmeye pek istekli değildi. "Ne diyorsam onu yap," diye tısladım. "Kapıyı aç...sanki polisler geliyor gibi davran. İçeridekilere kaçıp kendilerini kurtarmalarını söyle." Korkuyla titredi ve dediklerini yaptı.

Bu bir bozgundu. Ben Malik'i duvara yapıştırmışken dört adam hızla yanımdan geçtiler, Kaptan da gürleyerek peşlerinden koşuyordu.

"Mağara adamları! Vandallar! Başibozuklar! Baldırıçiplaklar sürüsü!" Malik'i görünce aniden durdu. "Sana gelince, samimiyetsiz Akdeniz molekülü..." Sağlam kalan vazoyu öfkeyle küçük adamın kafasına doğru salladı. Araya girdim. Şiddet istemiyordum. Üstelik Malik konuşabilirdi, nitekim de konuştu.

"Bana para teklif ettiler," diye sızlandı. "Kafedeki birtakım adamlar...Gezi filan hep ayarlanmıştı. Sizi o dar sokağa götürecektim, hani şu fiçinin yuvarlandığı. Başaramadıkları taktirde de sizi buraya, Galata Kulesi'ne getirecektim. Bakın, benim için bir kroki bile çizmişlerdi." Ortaya, içinde kabataslak çiziktirilmiş bir İstanbul haritasının olduğu bir zarf çıkardı.

O gün ikinci kez gözüme aynı tuhaf sembol çarpıyordu. Zarfın arka yüzüne kırmızı bir timsah figürü damgalanmıştı.

Gemiye geri döndüğümüzde hava kararmıştı.

Bizi Themistocles Paparanic'e de hizmet etmiş olan geminin açısı Clodion karşıladı. Bize vereceği haberleri vardı: Bir yabancı *Altın Post* için bir milyon Türk lirası teklif ediyordu.

Kaptan, "Teklifi arttırıyorlar!" diye homurdandı, ve doğruca kamaraya gitti, kapıyı arkasından kapattı. Kilit sesini duydum. Bu belirtileri ezbere biliyordum. Kaptan Haddock bir karar verme aşamasındaydı. Altın post'u bırakmalı mıydı yoksa bırakmamalı mıydı? Aradaşının son arzusunun karşı gelerek onu nasıl satabilir ve bu süreç içinde bir grup gangstere nasıl teslim olabilirdi. Diğer yandan da, kendine saygısı olan bir denizci bir ayağı çukurda böyle bir köhne çatanayla nasıl denize açılabilirdi?

Vicdanı gururundan daha güçlüydü. Yarım saat sonra tekrar ortaya çıktı. "Neyi bekliyorsunuz?" diye söylendi. "Gidip biraz uyusanız iyi olur. Yarın Atina'ya doğru yola çıkacağız."

Altın Post'un İstanbul'dan başlayan yolculuğunu bir denizcilik destanı olarak nitelendirmek çok zordu.

Zamanımız kısıtlıydı ve Kaptan işten anlamayan derme çatma bir mürettebatı işe almak zorunda kalmıştı: Rıhtımda tembel tembel yayılan üç yontulmamış kalas, ki bunlar geminin burnu ile kıcını bile birbirinden ayırmaktan acizdiler. Yafim adlı cahil bir kabadayı ve beraberinde getirdiği Attila ve Andorapoulos adlarında bir çift korsan.

İşler daha baştan ters gitmeye başladı. *Altın Post'u* açık denize çıkartmak Kaptan'ı bile derhal sessizleştirdi, fakat Clodion'un aşçılığı ile yüzyüze gelir gelmez yeniden dili çözüldü. Ve o gün işittiğimiz sadece onun sesi değildi. Geminin papağanı olan Romulus, içe işleyen cırtlak bir sesle "İşte cici bir çocuk!...İşte cici bir çocuk!...İşte cici bir çocuk!..." diye biteviye yaygara ediyordu.

Tahammül sınırlarını zorlayacak derecede üstüne gelinen Kaptan mürettebatını biraz disipline sokmaya çalıştı. Bu arada ben de Paparanic'in belgelerini tasnif etmeye başladım, ve bir süre sonra dikkatimi eski gazete kupürlerinin olduğu bir dosyaya yoğunlaştırdım. Okudukça daha çok etkilendim. Paparanic dünyanın her köşesini gezmişti; tam üç gemi batığına inmiş, birkaç kez tutuklanmış ve bir düzine cesaret madalyası kazanmıştı.

Belki de en şaşırtıcı kupür, 28 Mart 1936 tarihli *Sol del Tetaragua* gazetesinden kesilmiş bir sayfaydı. Manşetten verildiğine göre Paparanic, Tetaragua'nın yeni cumhurbaşkanı olarak ilan ediliyordu. Gazetede solmuş fotoğrafta, inanması zor ama gerçek, bu deniz kurdü bakanlarından dördüyle birlikte poz vermişti.

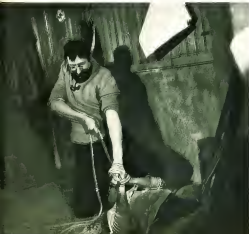

Fotoğrafi ona gösterdiğimde Kaptan kıkır kıkır gülmeye başladı. "Hey gidi ihtiyar Paparanic! Bahse girerim ki Tetaragua'da iyi bir servet edinmiştir!"

Paparanic'le ilgilenen tek kişi ben değildim anlaşılan. Üç gün sonra kamaraya girdiğimde bir sürprizle karşılaştım. Anđorapoulos'u ihtiyarın evraklarına didik didik karışırken buldum. Beni görünce hiç telaşlanmadı. Oldukça sakın bir şekilde cebinden bir tabanca çıkardı, soğuk bir sesle "Ellerini havaya kaldır," dedi.

Dediğini yaptım, ve ona doğru bir tekme savurdum. Tabanca dönerek zemine düştü, mücadele başlamıştı. Romulus cesaret verir gibi "İşte cici bir çocuk!" diye çığlık atıyordu. "İşte cici bir çocuk!"

Kaptan aniden kapıyı açıp içeri girdi. Kamara adeta bir savaş alanına dönmüştü ve mürettebattan biri yerde baygın yatıyordu.

Angorapoulos'u Yunan polisine teslim edinceye kadar ambara kilitledik, ama *Altın Post* Pire limanına yanaştığında mahkûm ortadan kaybolmuştu. Kaptan mürettebata ateş püskürüyordu. "Aranızdaki hangi hain vandal mahkûmu salıverdi?" diye kükredi. Nefesini boşuna tüketiyordu. Bütün olanlar bir sır perdesinin arkasında kaldı.

Kaptan ambarı tıka basa dolduran hahılardan kurtulmaya karar vermişti. Hahılar bir tüccar olan Midas Papos'a teslim edilecekti, ve biz de onu aramak üzere yola çıktık. Mürettebatın da bazı siparişleri ve karada yapılacak işleri vardı anlaşılan. Biz sırtımızı döner dönmez Attila bir telefon aramak için koşturdu, Yefim de rıhtımda küçük bir dükkana girdi. Kapıdaki tabelayı yanlış okumam imkansızdı: "Acenta-Karexport" yazıyordu, yanında da kırmızı bir timsah resmi.

Midas Papos'u bulduk ve Paparanic'in öldüğü haberini verdik. Tüccar buna çok üzüldü ama bir süre sonra kendini toparladı. Sonra bir bardak uzo'yu devirirken Kaptan Paparanic'in idaresinde yaptıkları deniz yolculuklarını yadetti. "Afrika'yı birlikte gördük," dedi. "Çini, Güney Amerika'yı da...Şili, Brezilya, Tetaragua..."

Hemen kulak kabarttım. "Tetaragua?" diye sordum. "Tetaragua mu dediniz?"

Midas Papos gülümsedi, "ve size şunu söyleyebilirim ki..." Cümlesini bitiremedi. Bir silah sesi odada cınladı, ve kapının üzerindeki pencereden odanın ortasına bir tabanca fırlatıldı.

Midas Papos yere yığılmıştı.

Silah sesi üzerine genç bir çarık paldır küldür odaya daldı. Ustası yerde yatmaktaydı. Kaptan Haddock onun tepesinde dikiliyor, telaş el kol hareketleri yapıyordu. Silah da elindeydi. Bu bir cinayetti! Çocuk bir anda ortadan kayboldu.

Polis dakikalar içinde bu karmakarışık manzaranın olduğu olay yerine ulaşmıştı. Ben onları bir doktor çağırmaya ikna etmeye çalışırken, Kaptan da bağırarak masum olduğunu ispat etmeye çalışıyordu. Fakat onlara derdimizi anlatmayı başaramadık. Bu sırada Boncuk, yardımcı olduğunu düşünerek, polis memurlarından birinin pantolonundan bir ısırık almayı sürdürüyordu.

Şu ana kadar polisin gözünde bu çok net bir cinayet vakasıydı, ve gereğini yapacaklardı. Kaptan, Boncuk ve ben ite kaka en yakın polis karakoluna götürülüp bir hücreye tıkıldık.

Şimdi başımız gerçekten dertteydi. Neden böyle oldu? Bütün bunların anlamı neydi? Kimseye zararı dokunmamış Midas Papos'u kim vurmuştu? ... hem de tam o anda ... yani tam Tetaragua'dan bahsettiği anda...?

Aradan iki gün geçtiği halde halâ parmaklıkların ardındaydık. Kaptan Haddock burnundan soluyordu, ben ise kendime bir oyun icad etmiştim. Kaldığımız hücrenin rutubetli duvarına bir kasığın sapıyla beş silüet çizdim. Beş silüet ... Tetaragua'daki o balkonda poz veren kişiler. Papanic, Papos, Anton Karabine ... başka kimler vardı? Fotoğrafta iki kişi daha vardı - ve biz onların kim olduklarını bulmalıydık.

Tam umutsuzluğa kapılmaya başlamıştım ki, yardım bir çift tanındık figürün şekline bürünmüş olarak yetişti: eski dostlarımız Dupont ve Dupont, dedektifler. İnterpol tarafından haberdar edilen dedektifler bizi kodesten kurtarmaya gelmişlerdi.

Gözüpek kurtarıcılarımız - tam da beklediğimiz gibi - kısa bir süre sonra kabul görmüş sertifikalı dedektifler olarak şöhretlerini haklı çıkardılar. *Altın Post*'un güvertesine, Kaptan Haddock'un öfkelerini çekecek, Pire'nin tüm yumurcıklarını da sevindirecek bir kılıktaki Yunan kraliyet muhafızları olan Efzon askerlerinin kıyafetine bürünmüş olarak çıktılar.

"Sizi erişte kafalı dangalaklar!" diye kükredi Kaptan. "Siz bunun ne olduğunu zannediyorsunuz? Kuğu Gölü balesi mi?"

Dupond'lar işi arsızlığa vurdular. "Bu işten anlamadığınızı belli," dedi Dupond yatıştırıcı bir sesle. "Kim olduğunuzu belli etmemek için yerli halk gibi giyinmeniz gerekiyor. Aramızda sır olarak kalsın," sonra da göz kırparak ekledi: "Bu bizim düsturumuzdur."

"Tam olarak," diye tekrarladı Dupont, "Bizim düsturumuz: Sağır dilsiz olacağız!"

"Bir milyar kere bin lombar! Sizi odun kafalı budalalar! Sizi ..." Kaptan şaşan gibiydi. Ben Midas Papos'la ilgili bir havadis bulabilmek için oradan sıvıştım.

Tüccarın, ölü bir adam olarak, durumunun gayet iyi olduğunu öğrendim. Hastaneyi aradığımda bir hafta içinde eve çıkabileceğini söylediler.

Dönüş yolunda Atina sokaklarında dolaşırken bir berber dükkanının yanından geçiyordum. Vitrinden içeriye bir göz attığımda şaşkınlıktan kalakaldım. Hiç şüphem yoktu: saçını kestirmek için sırada bekleyen bizim kaçak mahkûmumuz Angorapoulos'tu!

Onun ikinci kez elimizden kaçmasına izin veremezdim. "Boncuk, koş ve Kaptan'ı buraya getir!" diye fısıldadım, ve bir kapı aralığına gizlendim.

Angorapoulos daha dükkândan çıkmadan Boncuk, Kaptan Haddock ve Dupond'larla birlikte geri dönmüştü. Bir binaya girip gözden kayboluncaya kadar avımızı güvenli bir mesafeden takip ettik. Ön cephesi-ne kocaman kırmızı bir timsah resmi çizilmiş olan bina Karexport'un Atina merkeziydi.

Angorapoulos yeniden gözükte, ama beklediğimiz şekilde değıl. Karexport'un garaj kapısından güçlü bir Amerikan arabası fırladı, ancak kendimizi bir taksiye atarak takibi sürdürebildik. Çok geçmeden Atina'nın dışına çıkmış tehlikeli taşra yollarında süratle yol alıyorduk. Bir dörtiyol ağzında bir koyun sürüsünün arasında sıkıştık kaldık, daha sonra da bir eşek sürüsüne çarpmamak için fren yapmak zorunda kaldık.

İnsan suretindeki iki eşeğimizin de yardımıyla birkaç değerli dakikamızı daha kaybetmeyi başardık!

Dar ve tozlu yol bir köye çıkıyordu, ve takip ettiğimiz Amerikan arabası orada pazar yerinin ortasında park etmiş duruyordu. Angorapoulos ise ortalarda gözüküyordu.

Tam ne yapacağımı bilmez bir haldeyken Boncuk havlamaya başladı. Bir şeylerin izini bulduğu aşıkardı, ben de arkasından koşturum.

Kaptan ve Dupond'lar küçük bir hanın önünde dolanıp dururken hanın sahibi onları neşeyle karşıladı. "Gelin ve eğlenceye siz de katılın," dedi, "Bugün köyde bir düğün var."

Eğlence tüm hızıyla devam ediyordu. Tüm köy halkı, şarkı söyleyip dans ederken, adeta parlak renklerden bir kaleidoskopa dönüşüvermişlerdi. Kaptan Haddock fırl fırl dönen kalabalığı gıptaıyla seyreliyordu. "İnsanın başını döndürmek için yeterli," diye sızlandı. "İyi ki dansettiğim günler çoktan gerilerde kaldı."

Fakat müziği hesaba katmamıştı. Müzik karşı konulmaz derecedeydi. Önce parmaklarını şıklatmaya, sonra ayaklarını hafif hafif yere vurmaya başladı. Ayak parmaklarının ucunda dönmeyi denedi. Güzel bir kız onu dansa kaldırmayı teklif etti, bir süre sonra ortada adeta bir semazen gibi döntüyordu.

"Şuna bak, tıpkı dans eden bir ayı gibi!" diye homurdandı Dupond. "Bizim yaptığımız gibi gözlerini dört açacağı yerde," diye ekledi Dupont.

Neşeli kalabalığın içinde reveranslarıyla bir görünüp bir kaybolan Kaptan'ı ayıplayarak seyretmeyi sürdürdüler. Müzisyenlerin arkasından geçip gözden kaybolan şahıs kimsenin dikkatini çekmedi. Bu Angorapoulos'tu.

Bu arada ben Boncuk'u aramaya gittim. İyi bir koku alma duyusu olsa da, Boncuk'un durumun ciddiyetinin çok da farkında olmadığını keşfettim. Hiç şüphesiz bir kokunun izini sürüyordu - ama bu koku şişe geçirilmiş ve kızartılmakta olan ağız sulandırıcı bir koyunun kokusuydu.

Aceleyle hana geri döndüğümüzde Boncuk'a yaptığı ciddiyetsizlik hakkında düşündüklerimi söyledim. Kaptan'ın da ondan aşağı kalır yanı yoktu. Belli ki seyahatimizin amacını tamamen unutmuştu. Oysa ben hiç unutmamıştım. Müzisyenlerden birinin siması yapboz tahtasına yeni bir parça daha koydu, şöyle ki, Kaptan alımlı arkadaşını benimle tanıştırdığında neredeyse dikkatim tamamen dağılmak üzereydi. Bu adamın yüzünü daha önce nerede görmüştüm? Birden hatırladım. Fotoğraf! Themistocles ve dört arkadaşının olduğu Tetaragua'da çekilmiş olan fotoğraf.

Cebimden eski gazete kupürlerini çabucak çıkardım. Benzerlik çok şaşırtıcıydı...ortada bir hata yoktu. "Klarnetçi! Bu ol Bak, Kaptan. Orada, Paparanic'le birlikte, dört kişiden biri ol". Parçalar yerine oturmaya başlamıştı. "Ve Angorapoulos, o da diğeri. Bu yüzden buraya geldi. Müzisyenin peşinde. Haydi, beni takip et, kaybedecek bir dakikamız bile yok!"

Dupont'ları alacak vaktimiz yoktu; böyle iken bile çok vakit kaybetmiştik. Kalabahçı itip yolumuzu açarak müzisyenlerin bulunduğu platforma doğru ilerlemeye başladık, fakat o çoktan gitmişti. Angorapoulos ve emrindeki iki haydut zavalhı yarım akıllı adamcağızı - ki sonradan adının Scoubidouvitich olduğunu öğrendik - zorla arabalarına doğru sürüklüyorlardı. Bitap bir şekilde karşı koymaya çalışıyordu, fakat elini kolunu iyice bükmüş bu iki yabaniye karşı hiç şansı yoktu. Arabanın kapıları hızla çarpılarak kapandı ve araba gürleyerek oradan uzaklaştı.

"Peşlerinden gidelim, Kaptan!" diye bağırdım. "Çabuk, taksiye!"

Şansımız bizi terketmişti. Taksi şoförü sağ salım bir şekilde kendi işlerimizle meşgul olduğumuza güvenerek, güle oynaya arabanın lastiğini değiştirmeye koyulmuştu.

Bu sırada Boncuk'n tekrar şansı açıldı. Telaşlı havlamalarıyla bizi hanın arkasına götürdü. Orada duvara dayanmış bir motosiklet duruyordu.

"İyi köpek Boncuk, dört dörtlük dostum! Motosikletin gidonundan tutup makineyi şöyle bir çevirdim. 'Atla Kaptan, ve sıkı tutun!'"

Adam kaçırınlar epey ilerimizdelerdi ve son sürat gidiyorlardı. Gazı açtım ve peşlerinden gittik.

Gümbürdeyerek birbirine yakın seyreden iki saman arabası yolu tıkamıştı. Kaptan'ın kulağına bağırıldığını işittim, "Yüz bin kaşalot, Tenten! Dur!" Otomobile çok yaklaşmıştık, ve riski göze almalıydım. "Artık çok geç!" diye bağırardım. "canını seviyorsan sıkı tutun!"

Gözlerimi açtığımda hala motorun üzerinde gidiyorduk. Üstü başı samanla kaplanmış olan Kaptan "Bin milyar kere bin lomber!" diye kükredi. "Başibozuklar!, vandallar!, ölü gömücüler!". Sonra da otomobilden üzerimize ateş açılıp kurşunlar yanımdan ısıklık çalarak geçmeye başlayınca, "Yamyamlar!, Zırzoplar!, Politikacılar!"

Yolda zigzaglar çizmeye başladım ve Boncuk da kafasını Kaptan'ın ceketinin içine soktu. Angorapoulos yeniden ateş ettiğinde dik uçuşumun kenarında patinaj yapıp savrulduk. Sonra bir otobüs ortaya çıktı. Angorapoulos kafa kafaya bir çarpışmayı önlemek için direksiyonu sert bir şekilde kırdı, ve otomobil yoldan çıktı. Zıplayıp taklalar atarak derin hendeye başsağı düştü. Hurda haline gelen araba alevler içinde kaldı. Angorapoulos ve iki adamı kendilerini can havliyle dışarı attılar ve hızla oradan kaçtılar.

Motosikletten atlayıp yamaçtan aşağıya indik, Scoubidou-vitch'i arabadan çekip çıkarttığımızda yarı ölü haldeydi; saniyeler sonra da benzin deposu patladı.

Ya Scoubidouvitch'in gerçekten beyni sulanmıştı, ya da çok iyi bir aktördü. Ondan herhangi bir bilgi koparmaktan umudumuzu kesmek üzereydik ki, paradan bahsedilmesi hafızasını tazelemede bir miktar yardımcı oldu.

"Themistocles Paparanic ... hazineyi o aldı ... beş kişiydik ... Tetragua'da ... zavallı Alexander, Alexander Timochenko ... bana onun sonradan bir keşiş olduğunu söylediler ... Meteora'da bir manastırda...Peder Alexander..."

Timochenko, beşinci adam! Gizemin anahtarı onda mı acaba?

Meteora buradan millerce ötedeydi, fakat devam etmeliydik. Scoubidouvitch'i köye dönmesi için orada bırakarak yola koyulduk.

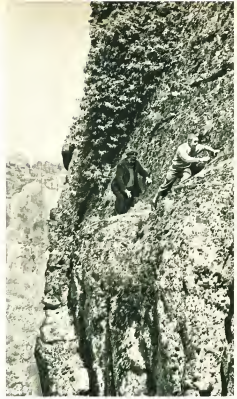

Meteora muhteşem bir yerdi, gökyüzüne doğru uzanan aşınmış kayalardan oluşmuş bir arazi. Ancak manzaranın tadını çıkaracak kadar fazla vaktim yoktu.

Motosikleti dağ yollarında tehlikeli bir hızla sürerken, aklım karma-karışık. Karabine'in Altın Post'u satın almak için inanılmaz teklifini yaptığı İstanbul'daki ilk günden beri o kadar çok şey olmuştu ki. Şimdi Karabine, Angorapoulos ve diğerlerinin en azından neyin peşinde olduğunu biliyoruz. Scoubidouvitch bir hazineden söz etti. Fakat neredeydi o?

Paparanic'in Tetaragua'da dört yakın dostu vardı; bunlardan üçünün izini bulduk. Karabine, Midas Papos ve şimdi de Scoubidouvitch. geriye sadece Peder Alexander kaldı. Bu konuda o ne biliyordu? Ve bize ne kadarını anlatacaktı?

Motosikletle Meteora'ya tırmanmak baş başına maharet isteyen bir şeydi, ama manastıra çıkan patika adeta Everest'in son etabı gibiydi. Kaptan Haddock şöyle bir baktı. "Bir milyar kere bin lombar' Oraya tırmanacağımı sanıyorsan..." diye başladı. "Bir dağ keçisini bile korkudan titretecek bu sarp kayalıklara yalnızca bir zirdeli hayatını riske atıp tırmanır!" "Korkma, Kaptan" dedim aceleyle. "Sen aşağıda Boncuk'la bekle." "Ve senin tek başına gitmene izin vereyim, öyle mi sanıyorsun?" diye kükredi. "Sonra da boyunu kır değil mi!"

Baş döndürücü bir tırmanıştı, ama başardık. Dağın tepesine çıkınca bambaşka bir dünyaya adım atmış gibi olduk. Hiç konuşmadan durduk. Kaptan benim düşüncelerimi seslendirdi. "Diyorum ki, Tenten ... Yani...bir keşişle... gansterler hakkında...nasıl konuşabiliriz?"

Peder Alexander asil tavırlı, ağırbaşlı bir ihtiyardı. Bir zamanların maceraperest adamı şimdi günlerini ibadet ve meditasyonla geçiriyordu. Lafı dolandırmadan sakın ve telaşsız bir biçimde Tetaragua'da neler olduğunu bize anlattı.

"Çok zaman önceydi," dedi. "Beşimiz de aynı gemide çalışıyorduk. Gemimiz Güney Amerika sahili boyunca seyrediyordu. Tetaragua'da karaya çıktık ve kendimizi bir devrimin tam ortasında bulduk. Paparanic her zaman mücadeleden hoşlanan biriydi, bir de baktık ki parlamento binasına yapılan bir saldırıya öncülük ediyordu. O gece hükümet düştü - ve Paparanic başa geçti." Alaycı bir biçimde güldü. "Ben de Savaş Bakanı olmuştum. Üç gün sonra biz de iktidardan düşürüldük. Korkarım Merkez Bankası'nın tüm altınlarını da yanımuza alarak gitmiştik. Altınlar nereye gitti, hiçbir zaman öğrenemedim." Kafasını iki yana salladı. "O zamanlar gençtik ve çok da çılgındık."

Veda ederken bize bir hatura verdi - bu yıllanmış bir şişe brendi'ydi. "Themistocles'ten aldığım son hediye buydu," diye güldü. "Seni ihtiyar haydut!"

Sarp kayalıklardan aşağı inmeye başladık, Kaptan Haddock kucağındaki içki şişesine sıkı sıkıya sarılmıştı. "Altın Post'un esrarını çözdüğümüzde bunu Paparanic'in şerefine içeceğim," diye söz verdi.

Aniden tökezledi. Sıkı sıkıya kavradığı şişe elinden kaydı ve ayaklarının dibinde paramparça oldu. Kaptan'ın ağıtları tepelerde yankılandı. Kırılan şişeye tepeden baktığımda etiketindeki tuhaf bir şey dikkatimi çekti. "Şuna bak Kaptan!" diye haykırdım. "Şurada etiketin arkasında...yön işaretleri olan bir harita var. Bir ada ve üzerinde kırmızı bir artı işareti!"

Haritayı eline aldığımda Kaptan'ın öfkesi yatışmıştı. "Bu Thassika adası!" heyecandan ağzından tükürükler saçılıyordu. "Hazine adası! İşte bu! Paparanic'in altınları sakladığı yer. Haydi! Bin fırtına adına, orada dikilip durma! Karabine ve onun ölü gömücü başıbozukları bize engel olabilirler."

Altın Post'a geri döndüğümüzde, Profesör Turnösol gelmişti.

"Sevgili dostlarım," diye haykırdı. "Başardım! Cuthbertrol adını verdiğim yeni yakıtım, işe yarıyor!" Romulus'a el salladı. "Tam da bu kuşa detaylarını açıkladığım gibi..."

Kaptan hemen onun sözünü kesti. "Hay bin lombar! Cuthbertrol, öyle mi? Biz burada hazine peşindeyiz, dedigine bak!"

Daha fazla zaman kaybetmeden haritalar üzerinde çalışmaya başladık. Çalışmamız ara sıra sadece Boncuk'un ortalığı telaşa veren sesleri ile sekteye uğruyordu. Bir bakışta sorunun ne olduğunu gördüm.

Boncuk'un patileri fuel oil'e bulanmış ve simsiyahtı.

Makine dairesine koştuk. Güvenilir üç tayfamızdan sonuncusu olan Yefim oradaydı. Yakıt tanklarının vanaları sonuna kadar açıktı, ve Thassikaya bir an önce gidebilme umutlarımız hızla limana boşalıyordu. Kaptan vanaları kapatmak için hamle yaptı ve beyhude bir çabayla kayımsız yakıtımızı kurtarmaya çalışırken, ben de Yefim'in peşinden gittim. Madalyalı bir Türk güreşçisiydi ve son derece güçlüydü. Ezici kollarıyla beni öyle bir sıktı ki neredeyse nefes alamıyordum. Ama judoda benim dengim değildi. Bir "Uçak dönüşü" numarası, ve göz açıp kapayana kadar küpeştenin üzerinden denize uçuverdi. Yüzerek uzaklaşırken arkasından baktık.

Sonra Cuthbert Turnösol olay yerine geldi. Her zamanki belli belirsiz gülüşüyle içinde kırmızı tabletler bulunan küçük bir kutu çıkardı. "Super-Cuthbertrol," dedi. "Deneylerimin meyvesi. Bu tabletlerden iki tanesini kalan yakıtınızın içine atın, çok kısa bir süre içinde Thassika'da olacaksınız."

Kaptan öskelendi. "Seni beceriksiz gazocağı kafalı seni! Depolarda sadece kırk galon yakıtımız kaldı ve bunun iki katı bile olsa bizi Thassika'ya götürmez."

Turnösöl ısrar etti. "Müsaade edin kaptan. Yeterince petrolünüz var. "Super-Cuthbertrol sayesinde basınç ve buna bağlı olarak pervane şaftının itiş gücü en az yüz kat artacaktır."

"Neden bir kez denemiyoruz Kaptan," diye teşvik ettim. "Kaybedecek hiçbir şey yok."

Kaptan kutuyu eline aldı. Yalnızca iki tabletle kalmadı, bütün bir kutuyu tankların içine boşalttı. Geminin bacasından dalga dalga kırmızı dumanlar çıkıyordu, halatlar gerilip çatırdadı, ve *Altın Post* denize bir torpido gibi fırladı.

Bu sırada uzaklarda, köyde, Dupontlar halâ düğünden sonra kalan bulaşıkları yıkıyorlardı. Hancı, motosikleti geri gelene kadar onları rehin tutmaya kararlıydı. Onu özel ulakla gönderecektim.

Super-Cuthbertrol sayesinde gerçekten de Thassika'ya rekor bir zamanda ulaştık, ve Papanic'in haritasında kırmızı haçla işaretli noktaya demir attık. Aniden bir motor sesi duyduk. Bir helikopter ada üzerinde alçaktan uçarak geldi ve geminin üstünde daireler çizmeye başladı.

Kaptan, "Vampirler! Akbabalar! Bizden ne istiyorlar?" diye bağırmağa başladı. Bu arada ben ve Clodion - aşçı - Turnösol'ü izliyorduk. Meşhur sarkacını cebinden çıkarmıştı: sarkaç hazine arama işinde ilk kez kullanılmıyordu. Sarkacın topu çıldırış gibi bir yandan diğer yana salınıyordu. "Sanırım çok yakınınızda bir yerlerde altın olmalı," dedi yumuşak bir sesle. "Belki de biraz balık avlamlısınız."

Clodion, Paparanic'in dalgıç takımlarının halâ karmarada olduğunu hatırladı, ve kısa süre sonra dalmaya hazırıdım. Kaptan belli ki endişelenmişti. "Herhangi bir tehlike anında emniyet halatını çekmem yeterli olacaktır," diyerek Kaptan'ı rahatlatıttım. İşi şakaya vurmaya çalışarak "Aşağıda denizkızlarına dikkat et," diye seslendi.

Berrak sulara dalarak dibe doğru ilerledim. Birkaç küçük oyuntuyu inceledikten sonra aradığımız şeyi buldum: eski ve üstü midyelerle kaplanmış bir sandık. Kapağı zorlayarak açtım.

Bulmuştuk! Sandık balçıkla kaplanmış düzinelerce çubukla tika basa doluydu.

Bunlardan birini numune olarak yanıma alarak yukarı çıktım. Kaptan Haddock üzerindeki kalın birikinti tabakasını kazıdığı anda metal çubuğa baktık kaldık. hiçbir şüphemiz yoktu: çubuk saf altındandı.

Hikâyenin geri kalanını, daha sonradan Kaptan ve Profesör Turnösol yardımıyla parçaları birleştirdikten sonra tamamladım.

Bir ip yardımı ile sandığı emniyete almak üzere yeniden suya dalmamı izlemekle o kadar meşguldüler ki, hiç kimse bir lastik botun *Altın Post*'un kış kısmının altına gizlice yanaştığını görmedi. Bottakiler sessizce gemiye tırmandılar. Bunlar Karabine, Angorapoulos ve aynı zamanda helikopterin de mürettebatı olan dört şeytani görünüşlü gangsterdi. Kaptan Haddock bu davetsiz misafirleri çok geç farketmişti. Angorapoulos ona silahını doğrulttu, ama Kaptan hiç düşünmeden orada bulduğu bir dümen yekesini eline aldı. "Zırzoplar! Gagalımemeliler! Haydutlar!" diye kükredi. "Bu yaptığınıza korsanlık denir! Hepinizi seren direğinin ucunda sallandıracağım!"

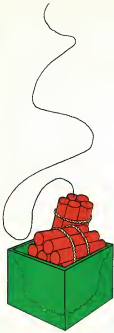
En ufak bir şansı yoktu. Zavalı Kaptan kısa süre sonra bir balık ağının içinde çaresizce debeleniyordu, tıpkı kendi adası(*) gibi derdest edilmişti.

"Seni daha önce uyarmıştım, Kaptan Haddock," diye alay edercesine konuştu Karabine. "Aklını kullanıp en başta gemiyi bana satsaydın..."

Karabine'le ikinci kez yüzyüze geliyordum. Sesinde buz gibi bir alaycılık vardı. "Son toplantımızı yarıda kemek zorunda kaldığım için çok üzgünüm," diye dalga geçer gibi güldü. "fakat bu küçük haylazlığa bir son vermeye karar verdim." Yakın mesafeden üç el ateş etti. Suya çarptığımda Kaptan'ın acılı bağırsını duydum: "Caniler!"

(*) Kaptan'ın ilk adı olan "Haddock" İngilizcede "mezgiti balığı" anlamına gelir (Çevirenin notu)

Altınlar vinçle güvenli bir şekilde gemiye çıkartılırken, artık bütün kozlar Karabine'in elindeydi.

Kamarada tutsak olarak tutulan Kapran Haddock, Profesör Turnösol ve Clodion boş yere kapıyı dövüp duruyorlardı. Üstlerindeki güvertede Angorapoulos bir dinamit destesinin fitilini ateşlemekle mesguldü. Karabine gemiyi terketmeye hazırlanırken, "Hem zaten," dedi "Bütün kaptanlar daima gemileriyle birlikte dibe gitmezler mi?- yoksa gökyüzüne çıkmazlar mı demeliydim?"

Her şeyi önceden görebilen Karabine, ilerdeki burunun arkasından çıkıveren kalabalık bir tekneyi önceden hesap edememişti. Teknede Dupond ve Dupont, Yunan Polisi ekibi, ve hiç olmayacak biri, Attila bulunuyordu. Pire'de ortalıktan kaybolan kabadayı denizci kılığında artık kurtulmuş olan, Türk Suç Soruşturma Depatmanından Dedektif Attila Bolduk ve adamları da diğerleriyle birlikte karaya fırladılar.

Anton Karabine sıradan bir suçlu değildi. Hayret verici sayıda ve çeşitlilikle bir uluslararası suç kaydı vardı. Dedektif Bolduk aylardır onun izini sürmekteydi, ve şimdi adım adım çemberi daraltan polis onu ele geçirmek için çok yaklaşıyordu.

Fakat Karabine direniyordu. Angorapoulos koyda polisi tabancasıyla oyalarken, mürettebat sandığı helikoptere yükledi. Pilot çoktan kumandaya geçmişti. Karabine, "Motoru çalıştır," diye emretti.

Kurşun sesleri, üç tutsağın halâ kapalı kaldıkları kamaranın kapısını kırmaya çalıştığı *Altın Post*'a kadar geliyordu. Köprüde ise fitil yanıp bitmişti. Çetenin sıkıca bağladığı Boncuk çıldırması gibi boynundaki ipi kemiriyordu.

Altın sağ sağlam helikoptere yüklenmiş, motorlar çalışıyordu ki Angelopoulos vuruldu. Karabine helikoptere tırmanırken mürettebatına "Onu buraya getirin" diye söylendi. "Acele edin!"

Ani bir uğultuyla rotorlar hız kazandı ve ve helikopter zeminden yükseldi. Karabine cebinden bir tabanca çıkardı ve pilotun sırtına dayadı. "Aptal," diye tısladı. "Motoru çalıştır dedim, havalanmanı söylemedim."Çabuk geri dön!"

Kafamı geriye döndürmedim bile. "Tünaydın Bay Karabine." dedim. "Pilotunuzu uzaklaştırmak zorunda kaldığım için üzgünüm. Gördüğünüz gibi kıyıya kadar yüzmeyi başardım. Şimdi kaldırın o silahı. Öyle kötü bir nişancısınız ki."

"Helikopteri yere indir Tenten, yoksa kafanı uçururum," diye gözdağı verdi. Kolumla geriye doğru yaptığım ani bir hareketle tabancasını elinden düşürdüm. Biz boğuşurken helikopter çılgın gibi sarsılıyordu. Karabine yere düştü ve tabandan çıkan bir manivela kolunu sıkıca tuttu.

"Bunu sen istedin," dedi. "Altınlara ben sahip olamayabilirim, ama sen de sahip olamayacaksın akıllı dostum!"

Manivela kolunu çekince ayaklarının altından bir kapak açıldı. Pa-paranic'in hazinesi denize doğru hızla düşerken arkasından çaresizce seyrettim.

Altını kaybetmiştik, ama *Altın Post* kurtulmuştu, tabii Boncuk'un sayesinde. Son bir cesur çabayla iplerini kemirip kurtulmuş ve yanan fitilin üzerinde yuvarlanarak onu söndürmüştü. Kama-radan kurtulup dışarı fırlayan Kaptan, büyük bir iş başarmış olan Boncuk'u, postu alevler içindeyken bulmuş. Büyük bir şans eseri olarak güvertede bir fıçı su varmış. Attila ile birlikte gemiye yetiştiğinde, tüylerinin ucu biraz ütölmüş olan Boncuk bu maceradan fazla zarar görmeden çıkmıştı.

"Tamam bitti bu iş," dedi Kaptan. "Altınlar gitti ama iyi ki de gitti, bir beladan kurtulmuş olduk."

"Özür dilerim Kaptan," dedi Turnösol, sarkacı çılgın gibi sallanıyordu, "altın hala burada."

Burada mı? Gemide mi yani? Aniden gerçek kafama dank etti. "Küpeşte," diye cıglık attım. "Küpeşte, korkuluklar".

Haklı çıkmıştım. Themistocles Papanic hazineyi almış ve kimsenin bakmayı akıl edemeyeceği bir yere gizlemişti - kendi gemisinin içine. Karabine de dahil olmak üzere herkesi oyuna getirmişti. Thassika adası açıklarında denize gömülen ve sonradan bizler tarafından deniz tabanından dikkatle tekrar su yüzüne çıkartılan çubuklar, geminin piring küpeşte korkuluklarından başka bir şey değildi; ve etrafımızı çepeçevre dolanan *Toison d'Or* gemisinin siyaha boyanmış küpeşte korkulukları ise som altından dökülmüşlerdi.

Birkaç hafta sonra Mulensar Şatosu'nda Kaptan Haddock'la birlikte bir kutlama yaptık. Altınlar sağ salım Merkez Bankası'na iade edilince, minnettar kalan Tetaragua hükümeti Kaptan'a ülkenin en yüksek onur nişanını verdi, yani Kızıl Çita Nişanını.

Partinin en heyecanlı olayı Turnösol'ün gururla en son icadını sunması oldu: Romulus için uçan bir tünek.

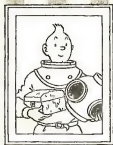
Romulus uçarak gözden uzaklaşırken kadehlerimizi onun için kaldırdık.

TENTEN VE ALTIN POST

Tenten ve arkadaşları ilk kez olarak sinema ekranlarında gözüktüler. *Tenten ve Altın Post* (Tintin and the Golden Fleece) bir Fransız filmi olan *Tintin et le Mystère de la Toison d'Or* (Altın Postun Esrarı)'dan uyarlandı.

Genç muhabir Tenten, köpeği Boncuk ve Kaptan Haddock İstanbul'a, Kaptan'a eski bir arkadaşından miras kalan *Altın Post* adlı gemiyi teslim almak üzere giderler. Ancak tuhaf bir yabancı, gemi için muazzam miktarda bir para teklif edince, işin içinde paslı köhne bir tekneden daha fazlasının olduğu apaçık belli olur.

Olaylar hızla gelişir, Tenten ve kaptan kendilerini acımasız dolandırıcılarla karşı karşıya bulurlar. Söz konusu olan bir hazinedir. İzler onları Türkiye'den Yunanistan'a, ücre bir dağ manastırından ıssız bir Akdeniz adasına sürükler. Bir noktada dedektifler Dupont ve Dupond ile Profesör Turnösol da hazine avına katılırlar, ancak o zamana kadar Tenten *Altın Post*'un esrarını çözerken birçok badireyi geride bırakmıştır bile.

TENTEN'İN MACERALARI, HERGÉ'DEN

ALTIN KISKAÇLI YENGEÇ
OTTOKAR'IN ASASI
TEKBOYNUZ'UN ESRARI
KIZIL KORSAN'IN HAZİNESİ
HEDEF AY
AY'A AYAK BASILDI
TURNÖSOL OLAYI
AMBARDAKI KÖMÜR
ESRARENGİZ YILDIZ
TENTEN TİBET'TE
7 KRİSTAL KÜRE
GÜNEŞ MABEDİ
KASTAFİORE'NİN MÜCEVHERLERİ
KARA ADA